

на селяне ти, исушилъ блатливи ти мѣста и др. т.; а на манифактурна та промишленность не помагалъ, заштото я намиралъ врѣдна за народно то здравіе и за праствен- ность та (земледѣлчески ти работи, казвалъ той, се вър- шать на отворено мѣсто, дѣто въздухъ тѣ е чистъ, а ма- нифактурни ти въ задушливи ти фабрики). Нъ Хенрихъ въ това не се съгласявалъ съ него и закрилялъ така съшто и фабрична та промишленость. Въ царскій си дворъ той не слѣдвалъ примѣри ти на свои ти расипници прѣдше- ственици, нъ си прѣкарвалъ животъ тѣ умѣрено. Боляре ти отъ врѣме то на Франциска II зели да напуштатъ укрѣ- пени ти си сгради и да живѣть весело и раскошно въ градове ти. Хенрихъ ги съвѣтвалъ да се върнатъ въ села та си, да се занимаватъ съ селско домакинство и да се грижатъ за селяне ти си. Той много обичалъ простій на- родъ, и това се познава отъ тия негови думи: »азъ же- лая, казовалъ той, всякой французски селянинъ да има въ празникъ на трапеза та си кокоша«.

Простій народъ наистина държалъ съ краль тѣ. Нъ мнозина голѣмци го не обичали, заштото имъ не давалъ дарове и не ги оставелъ да праветь каквото штѣтъ. Католи- ческото духовенство го мразило, за дѣто тѣрпѣлъ протес- танти ти. Една отъ незадоволнители отъ краль тѣ била и сама втора та му жена Мария Медичи. Хенрихъ IV билъ убитъ. Той, като наредилъ отъ внѣтрѣ царство то си, намислилъ да върне на Франция и вѣнкатна та ѝ слава и затова рѣшилъ да поднови борба та съ Хабсбургскій родъ и да се намѣси въ работи ти на Германия. Когато се пригот- вовалъ за бой, еднажъ, вървѣлъ изъ парижски ти улици съ отворена колесница заедно съ нѣколко души царска конница. Въ една тѣсна улица колесница та му се сре- штнала съ други кола, та се спрѣла; тутакси нѣкой си Равалаякъ скокналъ на колело то, за-въ-часъ проболь краль тѣ два пѣти съ ножъ тѣ си, та на часъ тѣ издѣх-